

versitetet, polytechnisk Lærestanstalt og de lærde Skoler lønnes af de Summer, som til dette Niemed ere fastsatte i Loven af 12te Januar 1858. Det af Regjeringen forelagte Udkast gaaer ud paa, at Sædomsfrivningen for disse Personer skal stee efter det samme Forhold, som er fastsat for Embedsmænd i det Udkast, der er under Forhandling, hvormod det i det andet Thing er vedtaget, at Sædomsfrivningen for de her omhandlede Bestillingsmænd skal stee efter de mindre gunstige Regler, der ere forefrevne i Loven af 12te Januar 1858, og Endringsforslaget vil altsaa, hvis det bliver vedtaget, bewirke, at disse Bestillingsmænd med Hensyn til Sædomsfrivningen blive overførte fra de ugunstige, specielle Bestemmelser i hiin Lov til de gunstigere, almindelige Bestemmelser i denne Lov. Dette anseer jeg nu, ligesom det ogsaa allerede er anerkjendt af Regjeringen ved Forelæggelsen af Lovudkastet, at være aldeles billigt, og jeg har heller ikke i Forhandlingerne paa det andet Sted fundet Noget egentligt udtalt herimod; men det synes blot, at man har villet holde paa Alt, hvad der er bestemt i Loven af 1858. Jeg skal først gjøre opmærksom paa, at de Bestillingsmænd, her handles om, ikke ere egentlige Embedsmænd. Der er ikke Tale om Professorer, Docenter, Rectorer, Overlærere eller Adjunker; men der er med Undtagelse af et Par Mænd, der kunne kaldes Embedsmænd, under Universitetsqvæsturen, kun Tale om ganske underordnede Betjente, som Budde, Bedeller ved de lærde Skoler o. s. v. — der er ved polytechnisk Lærestanstalt maaskee nogle Enkelte, der staae lidt høiere. Medens der nu ved Loven af 12te Januar 1858 stete en betydelig — som jeg troer af alle Vedkommende anerkjendt — Forbedring i de egentlige Embedsmænds Lønninger, navnlig for Professorernes og Lærernes Vedkommende, stete der ingen Forbedring for dette underordnede Personale, fordi de runde Summer, der bevilgedes til dette Personales Lønning, ikke tilstrakte videre end til at lade dem beholde, hvad de havde. At dette var saaledes, er ogsaa erkjendt af Regjeringen og Rigsdagen derved, at der ved de senere vedtagne midlertidige Love om Udbetaling af Lønninger er tilstaaet disse Personer, nægtet de lønnes efter Loven af 1858, en Be-

regning af Sæd efter disse Love, saaledes at et vist Beløb blev ansat til Sæd efter en Priis af 4 Rd. pr. Tønde Byg. Der har altsaa flere Gange været tilstaaet dem en bedre og gunstigere Sædberegning, idet man har anerkjendt, at de ikke havde opnaaet nogen Forbedring i deres Løn ved Loven af 1858.

Til dette Billighedskrav, der saaledes baade er tilstede og i og for sig ogsaa er anerkjendt, kommer endnu en særlig Omstændighed, der er fremkommen ved det nu under Forhandling værende Lovforslag. Ved dette ere nogle af de Mænd, om hvilke der er Tale, nemlig Embedsmændene ved Universitetsbibliotheket, tagne ud og gjorde til Gjenstand for et særligt Lovforslag, der sandsynligvis endnu i dette Møde vil komme under Behandling, og der er for dem bevilget, og med Rette, en ikke lidet forbedret Gage ligesom ogsaa en anden Sædberegning. Der er altsaa taget nogle Embedsmænd ud af dem, der stode lidt høiere, og deres Stilling er bleven forbedret, men for de Øvrige vil ikke blot Stillingen ikke blive forbedret, men der vil ligefrem ved Lovens Vedtagelse, hvormed jo Hensigten er at lade alle midlertidige Dyrtidslove bortfalde, berøves disse for største Deelen underordnede Bestillingsmænd et Tillæg, som de i de sidste Aar have haft, idet man ordner de øvrige Embedsmænds Forhold saaledes, at man ikke behøver at give Dyrtidstillægslove; men dette forekommer mig ubilligt og neppe egentlig at have været tilstøttet, og af disse Bestillingsmænd have sandsynligvis de allerfleste en virkelig Trang til Forbedring i Lønnen. Af disse Grunde har en anden æret Landsstingsmand og jeg foreslaaet at vende tilbage til, hvad der af Ministeriet var foreslaaet, at den mindre gunstige Sædomsfrivning, som er bestemt i Loven af 1858, skulde ved denne Lov bortfalde for det hele underordnede Personale og for det Par høiere Bestillingsmænd, der omhandles i vedkommende Paragraph i Loven af 12te Januar 1858, og som nu staae opregnede i den foreliggende Lovs § 3 Nr. 2. Jeg troer ikke, at der vil reises væsentlig Tvivl om, at Forslaget i og for sig er billigt, men jeg forudsætter en Indvending fra en anden Side, som jeg ganske kort skal berøre. Et En-